

این یادداشت در شماره ۱۴۱۹ روزنامه فناوری اطلاعات به چاپ رسیده است

رنجنامه ای بر آنچه می رود

فناوری اطلاعات سراب می شود؟

میثم دریوش*

اگر یک روز صبح تصمیم داشته باشید که مجلات و روزنامه های تخصصی فناوری اطلاعات و ارتباطات را باز کنید و خلاصه وار تیرهای کوچک و بزرگی را که از جلوی چشمتان رژه می روند مشاهده کنید به این می اندیشید که چقدر جای مباحث کلان این روزها در صفحات نشریات تخصصی خالی شده است و مباحث کلان جای خود را به اختلاف فلان سازمان با فلان شرکت داده و یا بحث ادغام است و یا بحث انحلال ، همچنان هزار و یک مشکل زیرساختی که هر روز گزارشات و آمارهایی تولید می شود که امروز بهتر از دیروز بوده ایم و در عمل همان مشکلات به قوت خود باقیست ، بگذریم.

و در این بین سالانه دهها همایش فناوری اطلاعات و ارتباطات داریم که حامی مالی می گیرند و مقامات مدعو دارند و تقدیر و جایزه و ووو دست آخر حتی راهکاری عملی برای یک معضل ارائه نمی کنند، و این روزها به کار بردن لغاتی نظیر: الکترونیک و دیجیتال در کنار اسم هر همایشی می تواند بار مقبولی به آن بدهد که آری فکری نو در کارست و زهی خیال باطل ...هر سال بر سر این بحث داریم که آیا امسال هم نمایشگاه الکامپ به تولید سازمان نظام صنفی رایانه ای برگزار می شود و یا وزارت بازرگانی (شرکت سهامی نمایشگاههای بین المللی تهران) متولی امر است و باز سال دگر روز از نو، روزی از نو! حال چند پرسش کلی به ذهن ما متبادر می شود: آیا ما زمان صرف برگزاری سمینار ، همایش و نمایشگاه در ایران زمین نمی کنیم؟ آیا این سمینارها و همایشها بار مالی ندارد؟ آیا این سمینارها و همایشها منافع شخصی افراد را بر آورده می سازد یا به رشد و تعالی حوزه فناوری اطلاعات مدد می رساند؟ اگر مقرر است هزینه صرفه جویی شده از سمینارهای

داخلی و خارجی به کارهای عمرانی اختصاص یابد آیا نهادی بمنظور نظارت بر حسن اجرای هزینه ها در محلهایی که سازمانها در آن احساس نیاز جدی می کنند (و در راس آن فناوری اطلاعات) وجود دارد؟ حال فقط جواب ناقص به یکی از همین پرسشها، همین ماه پیش بود که معاون توسعه مدیریت و سرمایه انسانی ریاست جمهور در خصوص موضوع ساماندهی سمینارهای داخلی و خارجی گفت " که در این خصوص دستورالعملی ابلاغ و ستادی مشخص شده است وی افزود: ساماندهی سمینارها با رویکرد کاهش هزینه ها به ویژه پس از اجرای قانون هدفمند کردن یارانه ها صورت می گیرد فروزنده گفت: بر اساس این دستورالعمل، هزینه صرفه جویی شده از سمینارهای داخلی و خارجی باید به فوق العاده کارکنان یا به کارهای عمرانی دستگاه اجرایی مربوط اختصاص یابد." (نقل به مضمون از رسانه ها)

فی الحال عدم انسجام در برگزاری نمایشگاهها و همایشها این امکان را به شرکتها و افراد سودجو می دهد تا با اخذ مجوزهای متعدد از نهادهای غیر موضوعی اقدام به برگزاری نمایشگاهها و همایشهای مختلفی در سطح کشور کنند که بدون داشتن خروجی و تنها با داشتن حمایت فلان مدیر در فلان سازمان یک شبه ره صد ساله پویند و اعتباراتی که به جای حرف می تواند به پیشرفت فناوری در ارگانی کمک کند به راحتی هدر رود.

هنوز هم دیر نشده بیائید از تجربیات نمایشگاههایی نظیر **ces** و **cebit** استفاده کنیم در خاتمه کلام تنها گوشه ای از دستاوردهای **ces2011** را به نقل از رسانه ها یادآور می شوم روی سخنم با دست اندرکاران امر است باید قبول کنیم که حتی یک خط نمی توان از این همه نمایشگاه و سمینار داخلی دستاوردی قلمداد کرد و آنرا نوشت :

- ✓ چاپ یک برگه در یک ثانیه با سریع ترین پرینتر جهان
- ✓ ظریف ترین رایانه رومیزی جهان
- ✓ سریع ترین فلش جهان با ۱۲۸ گیگا بایت حافظه
- ✓ خیرهایی از ویندوز ۸
- ✓ سامسونگ با یک نمایشگر عجیب و غریب
- ✓ گوگل با رونمایی از آندروید جدید

- ✓ یک ردیاب مخصوص نیروهای امنیتی
- ✓ Motorola Xoom عنوان بهترین CES را از آن خود کرد
- ✓ تخته سیاه LG در نمایشگاه CES
- ✓ قبل از ۳ دیدن، ۳ D پخش کنید
- ✓ وووو

فراموش نکنیم که نمایشگاه و همایش دکانی برای سودجویی افراد تحت لوای هر سمت یا عنوانی نیست بلکه تنها فرصتی معتنم برای استفاده از توانمندیهای درون و برون از کشور بمنظور مرتفع ساختن معضلات کلان کشوری است که می باید پس از سالها برای آن طرحی نو در انداخت. دقت کنیم که فناوری اطلاعات آب است که مایه حیات ماست و نه سراب!

*مدیر روابط عمومی و امور بین الملل

شرکت مشاور مدیریت و خدمات ماشینی تامین